

1 In the previous daf we mentioned that according to רב נחמן somebody who inherits a house on שבת can be מבטל רשות. The gemora presented two ברייתות that each seemed to contradict רב נחמן and answered each. The גמרא now presents a third ברייתא that also seems to contradict רב נחמן:

– ישראל וגר שרויין במגורה אחת
If a Jew and a convert live in the same granary, or 2 family house with a shared חצר, and they made an עירוב - if the גר dies, the עירוב is nullified.

2 Therefore, it depends:
If the גר died before שבת, whether or not anybody else claimed his house - which became הפקר upon his death - before שבת, the חצר is אסור to carry in, because, at the onset of שבת, the חצר is still considered to be shared by two residents:
-1- The surviving ישראל,
-2- The potential new owner who will acquire the גר's property.
If the גר died after שבת started, whether or not anybody else claimed his house, the חצר is מותר.
Rashi explains; הואיל והותר למקצת שבת -
At the beginning of שבת, since the גר was alive, the עירוב was valid. Even though, that עירוב is now nullified, and the original ישראל is now sharing the חצר with the new owner, with whom he has no עירוב, the חצר remains מותר for the rest of שבת.
From the fact that the ברייתא says that when he dies before שבת the חצר is אסור, it seems that the person who acquired the גר's house cannot do רשות?

3 The גמרא gives two answers:
• First, מאי אוסר דקתני - עד שיבטל, the גמרא answers that the ברייתא only meant that the חצר is אסור until the new owner is מבטל רשות, but once he is מבטל רשות it is indeed מותר.
• Second, ר' יוחנן אמר מתנייתא מני בית שמאי היא דאמרי אין ביטול בשבת - R' Yochanan answers that this ברייתא (and the last ברייתא we mentioned in the previous daf) hold like בית שמאי that one cannot do ביטול רשות on שבת, whereas רב נחמן רב holds that one can do ביטול רשות on שבת, whereas בית הלל who do allow ביטול רשות on שבת. The גמרא explains that בית שמאי and בית הלל argue about how ביטול רשות works.
מיקנא רשותא היא בית שמאי - it is considered a קנין, where the rights are transferred to the neighbors, and אסור קנינים are אסור on שבת. According to בית הלל it is אסתלוקי רשותא בעלמא - simply abandoning, but not transferring the rights, which is שבת to do on מותר.

רב נחמן

One who inherits a house on שבת can be מבטל רשות

?

ברייתא:

ישראל וגר שרויין במגורה אחת

IF THE גר DIES the עירוב is nullified

<p>2</p> <p>שבת BEFORE</p> <p>Whether or not anybody claimed his house</p> <p>אסור to carry</p> <p>Still considered shared by 2 residents</p>	<p>שבת ON</p> <p>Whether or not anybody claimed his house</p> <p>מותר to carry</p> <p>פואיל וכוותי אלקצת לבית</p>
---	---

The גמרא gives two answers...

<p>ר' יוחנן אמר</p> <p>Follows רב נחמן</p> <p>בית הלל</p> <p>Allow ביטול רשות on שבת</p> <p>אסתלוקי רשותא בעלמא</p>	<p>מתנייתא מני בית שמאי</p> <p>אין ביטול רשות בשבת</p> <p>מיקנא רשותא פיא</p>	<p>FIRST ANSWER</p> <p>מאי אוסר דקתני... עד שיבטל</p> <p>אסור על חצר until the new owner מבטל רשות</p>
---	---	--

4 משנה the זאקט:
 - בעל הבית שהיה שותף לשכניו
 If neighbors in a מכוז are already partners in owning food together,
 - לזה ביין ולזה ביין אינן צריכין לערב
 If one person has a partnership in wine with each neighbor he does not have to make a separate מבוואות.
 - לזה ביין ולזה בשמן
 If, however, he was a partner with one in wine and with the other in oil, there is a מחלוקת: תנא קמא holds that they have to make a separate מבוואות, while רבי שמעון holds they do not have to make a separate מבוואות.

The gemora elaborates: אמר רב ובכלי אחד - when the partnerships are all in wine, and all the wine are in one כלי then we do not require a שיתוף, but if the wine were in two separate כלים, then they would be required to make a separate עירוב.

- אמר רבא דיקא נמי - Rava says that this is precisely the difference between the two cases in the משנה. When one of the partnerships was with oil, he obviously could not have kept everything in a single כלי.
- א"ל אביי - Abya however suggests that the wine may even be in separate כלים and it is still different than the case of oil and wine - because since wine with wine have the potential to be mixed into one כלי, we can consider it as if it is combined - wheareas do not even have the potential to be kept in the same כלי, therefore they need to make a separate עירוב.

5 The Gemora continues... We learnt in the mishna:
 - רבי שמעון אומר אחד זה ואחד זה אין צריכין לערב
 The גמרא presents two explanations for why ר"ש would hold that when one partnership was with oil and the other was with wine, there is still no need for a further שיתוף - or another עירוב.
 - אמר רבה הכא במאי עסקינן בחצר שבין שני מבוואות
 Since our mishna mentions using wine, rather than bread, to create an עירוב - the משנה must be discussing a case of a חצר that borders on two separate מבוואות, where the owner of the חצר has separate partnerships in wine with each מכוז. These partnerships in effect created 2 separate מבוואות - thus allowing them to carry between his חצר and each מכוז - but not between the two מבוואות. Certainly, if the members of the two מבוואות wanted to carry from one to the other they would indeed need to make a new שיתופי מבוואות.
 - רב יוסף אמר
 Reb Yoseph has a completely different take on our mishna - and says that
 - רבי שמעון ורבנן בפלוגתא דרבי יוחנן בן נורי ורבנן קמפלגי
 R' Shimon holds like ר' יוחנן בן נורי that wine and oil put into a single כלי,

6 The Breissa says:
 - שמן שצף על גבי יין
 If oil of trumah was floating on wine, and a טמא person touches the oil, נורי holds that זה לזה - even though they do not mix, they are considered one entity, and both the oil and the wine are טמא. So too, says Reb Shimon - when put into a single כלי the oil and the wine can serve as a שיתוף between the different properties. The רבנן on the other hand view them as separate entities, and therefore, only the oil becomes טמא, and not the wine, and they also cannot serve as a שיתוף for different properties.

7 The גמרא then goes on to quote a תנא who disagrees with both משנה of our תנאים:
 - ר' אלעזר בן תדאי אומר אחד זה ואחד זה צריכין לערב
 Even when the person has partnerships with both neighbors in wine, they still require separate מבואות. The גמרא has offers two explanations for ר' אלעזר בן תודאי:
 - אמר רבה - זה בא בלגינו ושפך וזה בה בלגינו ושפך
 explains, that if each one of them poured their wine into one barrel, then even ר' אלעזר בן תודאי would agree that it would be a valid שיתוף.
 He disagrees only where they pooled their money and jointly bought a barrel of wine - which in this context means - since they did not each contribute wine, but had joined together before any wine was bought, each one's portion of wine was never determined - therefore, it is not a valid שיתוף. After they bought the wine, each one's portion is retroactively determined, and therefore, is a valid שיתוף.

8 רב יוסף explains that ר' אלעזר בן תודאי holds that שיתופי מבואות is valid to allow everybody to carry in the מביי, but would still not allow anybody to carry from one חצר to the next within the same מביי, unless there is an עירוב joining the two חצרות. Rav Yosef proves that this must be the explanation of ר' אלעזר בן תודאי since רב who paskens like ר' מאיר who holds אין סומכין על שיתוף במקום עירוב. Now, since normally we would not pasken like ר' אלעזר בן תודאי, especially not to be strict in עירובין - therefore we must say that the reason רב paskens like both is because they both hold the same thing. Even though the reasoning behind ר' אלעזר בן תודאי and ר' מאיר is basically the same - it was necessary for רב to pasken separately in each case, to teach חומרי בעירובין - that we do not accept a double חומרא from the same תנא in ר' אלעזר בן תודאי, and that only after paskening like ר' אלעזר בן תודאי that a שיתוף of wine cannot be used for an עירוב, was it possible to pasken like ר' מאיר that a שיתוף of bread cannot also serve as an עירוב.

6 *כרייתא:*
שמן שצף על גבי יין
טבול יום
 touches the oil
 רבי יוחנן בן גורי: שניהם חיבורין זה לזה
 The WINE also becomes טמא
 רבנן: Only the OIL becomes טמא

7 *משנה* disagrees with our תנא
ר' אלעזר בן תדאי אומר אחד זה ואחד זה צריכין לערב
 אמר רבה
 They jointly bought a barrel of wine
 זה בא בלגינו ושפך וזה בה בלגינו ושפך
 ALL AGREE
 It would be Valid
 ר"א בן תדאי: אין ברירה
 רבנן: יש ברירה

8 רב יוסף אמר
בסומכין על שיתוף במקום עירוב קמיפלגי
 רבנן: סומכין
 ר"א בן תדאי: אין סומכין
 ר' מאיר and ר"א בן תודאי paskens like רב
 אין סומכין על שיתוף במקום עירוב
 רב paskens separately in each case
 לא צדיקין כתי חומרי בעירובין

9 The gemora goes on to ask:
מאי רבי מאיר ומאי רבנן - what were the original statements of ר"מ and the רבנן?
The gemora answered: דתניא - We learnt in a ברייתא - that עירובי חצירות must be made with bread but not wine, whereas a שיתופי מבואות can be made with either wine or bread.
Rashi explains:
עירוב משום דירה -
The עירוב merges all the houses in the חצר into one רשות - one residence. Only bread - not wine - establishes one's residence.
עירוב משום דירה - חצירות - which are not residences - into one רשות, which can be done even by jointly owned wine, and of course with bread.

9

מאי רבי מאיר
ומאי רבנן?

ברייתא:

שיתופי מבואות	עירובי חצירות
WINE or BREAD	BREAD

עירוב משום דירה

10 The braissa then continues:
מערבין בחצירות ומשתתפין במבוי... דברי ר' מאיר - Reb Mier holds that an עירוב must be made to allow carrying between the חצרות, and then an additional שיתופי מבואות must be made to allow them to carry in to the מבוי.
One cannot cover for the other, even though שיתופי מבואות already merges all the חצרות, we must make עירובי חצירות to carry between the חצירות -
שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות -
So that the children will not forget the need for עירובי חצירות.
The רבנן however hold משתתפין או מערבין או that either one works for both.
Rashi points out, that R' Meir only says that שיתופי מבואות cannot also serve as the עירובי חצירות where they have no other עירוב. But if they have separate עירובי חצירות for each individual חצר, the שיתופי מבואות can also serve as the עירובי חצירות to merge all חצירות.

10

מערבין בחצירות ומשתתפין במבוי
דברי ר' מאיר

שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות

וחכמים אומרים
Either one works for both